

הקץ לצביעות או תשובה לסופר עמוס עוז

על פשע נוראי זה (לא "טירוף רנע") לא הוקמה עד כה ועדת חקירה ממשלתית, דהיינו ועדה על פי חוק, משום שכל ממשלות ישראל סרב לקבל החלטה כזו למרות דרישת אלפי משפחות אומללות למעלה מ- 40 שנה. רק מידי פעם נזכרו ע"מ ל"שחרר קיטור" להקים "ועדות ברור" - ועדות טיוח" ועדות עקרות ללא סמכויות חוקיות כלשהן.

הראשונה, ועדת בהלול - מינקובסקי (67-68) שעסקה ב"טיוח" הנושא והשניה ועדה בראשות השופט בדימוס, משה שלני, שהחלה עבודתה ב- 88 ועד כה למעלה מ- 5 שנים טרם "סיומה" לחקור את הניירות "שאזנם" כי הרי את הפושעים אין לה סמכות לחקור הם "פושעי צמרת"!!

בממשלה זו, שר המשפטים **דוד ליבאי**, שהודרו לדרוש הקמת ועדת חקירה ממשלתית לאירועי חברון **מסרב בתוקף** להקים ועדת חקירה ממשלתית, לחקירת "פשע נגד עם" זה, כל זה לא מנע בעד כמה אנשי תקשורת מאנף **הלוחמה הפסיכולוגית הממסדית**, להופיע בתקשורת האלקטרונית והכתובה ולספר על "מות - הילדים" (חסרי תעודות פטירה ומקום קבר עד היום, שנעלמו באלפים ממוסדות מדינה רשמיים וכידי הוריהם תעודות ממסדיות סותרות ומשוונות) במפלצתיות מוסרית שלא היתה מביישת שום גלוחי ראש נאציים.

ביום 8 ביוני 1960 דנה הכנסת בפרשת חטיפת הילד **יוסליה שוכמבר** ע"י **סבב** ר' **נחמן שטרקס**, רה"מ דאז דוד בן גוריון הטיל במחצית מרס 1962 על איסור הראל ה"ממונה" דאז על כל שירותי הבטחון לחפש את הילד באשר הוא ולהחזירו ארצה, מיטב הכוחות של שירותי הבטחון והחקירה של מדינת ישראל ערכו חקירות, בדיקות וחיפושים בארץ ובחז"ל עד שאחר שלושה וחצי חודשים, נילו את הילד שנחטף ע"י **סבב** בחז"ל והשיבוהו לאימו, כל זה ע"ח תקציב המדינה.

אך אלפי ילדים ש"מקום קבורתם לא נודע" עד היום, אינם יוסליה שוכמבר שנחטף ע"י סבו, הם נס אינם עשרות פלסטינאים, משפחותיהם האומללות הקרועות והדויות אינם בעלי שמות כ"שוכמבר" או "אבן סנינה" לעניינם מספיק (אם בכלל) ועדות ברור שיחקרו "ניירות שאינם"!!

כן, כן, צביעות ממסדית ותקשורתית מדרגה ראשונה, **מוסר כמול ומצפון מזויף!!**

עוד היום, צריך עם ישראל לדעת כי מנהיגיו הממוסדים הינם "פושעי צמרת" הקשורים לפשע נגד עם באחד מ- 3 הדרגות הבאות:

1. העלמת, נגיבת ומכירת ילדים וכוש יקר של קהילות תימן, מזרח ובלקן.
2. שתיקה ממוסדת מחפירה.
3. השתקה ממוסדת אימתנית.

עוד היום, צריך לקום העם הזה, לזעוק ולדרוש הקמת ועדת חקירה ממשלתית בדלתיים פתוחות (בדיוק כמו באירועי חברון) כי **"נבלה נעשתה ונעשית בישראל"!!!**

אלפי משפחות יהודיות טהורות, ממתנינות למעלה מ- 40 שנה ליוצרי קשר עם בניהם שנחטפו ונגזלו מהם.

לילדים הקטנים זה דור שלישי, מסבירים "בין ארבע קירות" כי הינם אירחים "ממעמד הפועלים" (כהגדרת איש השבי"כ המשתיך - אילן רז) ולא ממעמד "בעלי המניות" - "הוואספים" של מדינת ישראל. לילדים הרכים מספרים בסתר על ה"שווארצעראט" ועל הימערנקעראט" - משתפו הפעולה המתנגמים ע"י השלטון ה"יואספי".

מתדרכים אותם להניד "יעיש" (יחיה) השלטון הוואספי ליתקשורת מטעם" כי הרו השלטון כאן הינו דיקטטורה שפלה במסווה של דמוקרטיה - זאב בעור של כבש.

אך במסתרים, תכער אש "וואדי סאליב" אבל הפעם במהדורה שונה לחלוטין.

המשך בעמוד הבא

ביום ראשון, טז' באדר תשנ"ד, הופיעה כתבה של מר עמוס עוז בעיתון "ידיעות אחרונות" - תחת הכותרת "לקרוא לרצח רצח" (רצ"ב צילום המאמר).

במאמר זה, עומד הכותב הרב משולם עוזי, ראש עמותת "משכן - אהלים" להשיב באותו סגנון בדיוק "תשובת - המשקל" למקהלת הצבועים הממסדית והתקשורתית, כדבריו.

משולם עוזי

לקרוא למכירת ילדים ממוסדת
פשע נגד עם
לקרוא לקשר שתיקה והשתקה ממוסדים
"הרצחת וגם ירשת"

בהקמת המדינה "הצינית" הוו נעלמו, נגנבו ונמכרו אלפי תינוקות וילדים וצאי קהילות תומן מזרח ובלקן, ממוסדות מדינה רשמיים, ממחנות עולים מגודרים בנדרות תיל ושמונים כמחנות - ריכוז ומ- 32 בתי חולים ובתי יולדות רשמיים בהליך ממוסד ומתואם.

הפושעים היו אנשי ממסד רשמיים מוכרים, שמדינת ישראל הפקידה בידיהם מוסדות שלטון, רשויות מחוקקות, שופטות ומבצעות - דהיינו "פושעים בצמרת"

אלפי משפחות יוצאות תימן, מזרח ובלקן, נותרו ללא ילדים, ללא קבר, וללא תעודות פטירה עד היום למעלה מ- 40 שנה.

דור שני ושלישי ל"פושעי צמרת" אלו עוסק בקשר נפשע ממוסד של שתיקה והשתקה ואינו בורח באמצעים (עיינו כתבה ב"יש עניין" גליון

תחילת ידעות אחרונות
מיום 27.2.94

עומם עוז לקרוא לרצח רצח

המשך מעמוד קודם

במשך כל ה-40 השנים מאז ביצוע הפשע הנוראי והמשיכו בקשר שתיקה והשתקה שומעים אנו "בתקשורת מטעים" תגובות שונות ומשונות, מגעילות ומחליאות. "היתה אנדרלמוסיה בראשית שנות המדינה", "לשווארצע ולפרענק, היו הרבה ילדים והיו ניצולי שואה שנתרו ללא ילדים", "השווארצע והפרענק, יביאו עוד הרבה ילדים לעולם ונתרו ניצולי שואה שאינם יכולים להביא עוד ילדים לעולם", "היתה תמותה, כל הילדים מתו במחנות" (מעניין, "מניפה המונית" שהפילה חללים באלפים, ללא קבר, ללא תעודת פטירה וללא ועדת חקירה ממלכתית!), "חלק מהתינוקות שגדלו אינם רוצים בקשר עם הוריהם הביולוגיים" (כאילו להורים הביולוגיים, שנחטפו ילדיהם ביד ודוגית אין זכויות ואין רשות), "חריגו!", "מה יגידו האומות?"

מר עוז, מר רבין, מר ליבאי וכל הצבועים הממסדיים, האומנם "לא תגובו" (כגונב נפשות מדובר) ו"לא תרצחו" - שפיתך דם יומיומית של אלפי משפחות שליבם שותת דם, ו"לא תנאף" - אפשרות לנשואי אח ואחות, ו"לא תהמודי" - חמידת נפשות ורכוש לא לכם תקפים רק במקרה שהקורבנות הינם שמאלנים, "וואספים", "שוכמכרים" או פלשתינאים!!

תשובתכם לשאלה זו, לא תקבע את עתיד האיזור ולא את עתיד השלום הפנימי, לכל היותר אולי יש בכוחה לקבוע, סוף סוף, אחת ולתמיד כלשוונכם: א. "מי הם אנשי התועבה" - לא ב"טורף רעני" אלא בפשע מאורגן וממסדי

ב. מי המיט וממיט קלון על עם ישראל?

ג. מי הוא נטע רז בישראל?

ד. בקיצור:

מיהו יהודי ומי אינו אלא "ערב - רב וואספיי" נושא תעודת זיהוי מזויפת עם השם "יהודי"? ג. מר עמוס עוז קיבל את העלון שהפיק מר נתן שיפרים (עיון ב"יש עניין" גליון 131 ש.ו. ע' 18) כמכתב אישי שנשלח לאנשי ממסד ציבור ואקדמיה ועד כה טרם הגיב! בודאי לא כמאמר "מרשים" ב"פראבדה" של המדינה!! כמאמרו הרצ"ב

*** כתבה זו ראשונה
בסדרת כתבות תחקיר
בנושא. בכתבות הבאות
יופיע תיעוד של
מסמכים וחומר מצולם
בלעדיים!!**

הרוצח הזה והמסיתים הקרובים לו עשו ברוק את מה שהמאס הג'יהאדי קיוו שיעשו. רוצחים ומסיתים מן המאס עשים ברוק מה שהקנאים היהודים מפנים מהם שיעשו. כאילו יש בחושך איוו ועידת אוסלו מהופכת, אשר בה אין לצדדים שום קשר להסכים על מטרתם המשותפת: להסכיב את השלום בסם ובנקמת.

עשרות משפחות ערכיות מתברזן לא תראי נה עוד לעולם את אבא, את האב, או את הבן. לילדים הקטנים יצטרכו להסכיר שהנרצחים נרצחו כנקמה על מות נרצחים אחרים, שנרצחו גם הם כנקמה על רצח שבא כנקמה על רצח או אולי יסכירו לזם שזה קרה כדי לגרום לכך שלא יבוא שלום, מפני שהשלום גרוע מן המר ות. אלא אם כן יקטו עכשיו כשני העמים אלה הבוחרים בחיים ויגשימו כמהירות ובהחלטה נחושה את הבחירה בחיים.

כל הבורך שידר והדיו תגובות שונות ראש הממשלה, אישים פוליטיים ובהם ראשי מפלגות הימין, הביעו כל מיני פלצות וזעם על הרוצח. אחרון דומב, דובר המתנחלים, לא שיבא את "המעשה המוסרי" אף כי גילה הבנה גם הרב הראשי, הרב לאו, גינה את "שפיכת הדמים" - ועקף את המלה "רצח", אולי מפני שהנרצחים לא היו יהודים. בין המגיבים המודיעים ספרתי המישה או שישה יהודים שומרי מצוות, שכולם גיבו את "האירוע", מהם גם כמלים קשות, אבל אף אחד מהם לא כצא לנבזן לקרוא לרצח רצח. קשה אישא להימנע מהצבת שאלה אתם לדוברים אלה, שאלה שאינה ישראלית-פלסטינית ואיננה ניצחית-גית אלא היא שאלה מסוימת בין יהודים ליהודים אחרים: כבר כפרסוף ניחוני המתחרת הדיית, לרבות המורשעים ברצח, נמצאו הרבה יהודים שומרי מצוות שביקשו תגינה לבחורים טובים שלקחו את העוק ליהודים". מדוע כעצם האמתק גם הפעם הרב הראשי ושומרי מצוות אחרים, בנינוי. שפיכת הדמים" ולא קראו לרצח רצח ולרוצח - רוצחו מה שטו של סבז פורים בחברון? שפך המתך על הגוייטה מעשה פזיז של כן יקרא תקיחתו חריגה האומנם. לא תרצח" תקפי רק כמיקרה שהקרוב נלול לאם יהודייה או התגייר סבלח

תשובת יהודים אלה לשאלה הזאת לא תקבע את עתיד האזור ולא את עתיד השלום והשטחים. היא גם לא תקבע מידו רצח ומה הוא רצח. לכל היותר, אולי יש כמזהה לקבוע סוף סוף אתם ולתמיד מיתו יהודי. ומי אינו אלא חיובאללה חובש כיפת.

ביום שישי בבוקר רצח מתנחל מתברזן עשרות מתפללים ערבים במערת המכפ" לה. הרוצח היה כהניסט מוכר שמדינת ישראל המקדה בידיו נשק, כפי שהמקדה נשק ביד עשרות כהניסטים אחרים. אחרי הטבח הטל עוצר על חברון. על קריית ארבע, אמר מספר הצבא באיזור, לא הטל עוצר, "משום שלא התקבלו הנחיות כאי להי. רק בערב נזכרה והממשלה להכניס גם את קריית ארבע לסגר, שלא מנע בעוד כמה מתנחלים מרוצים להשיע במלחיוזיה ולברך על טבח הימים מששע במסלגותיות מוסרית שלא היתה מכרישת שום גלוחי ראש.

ביום 17 בספטמבר 1948 נרצחו בירושלים הרוזן ברנארוס ואחר עתוריו בידי יהודים חמושים מאירגון בלתי ידוע שקרא לעצמו "חזית המלחה". אף שהפשע היה חמור והרבה פחות מסבז והמתפללים במסרת המסלה, לא היסט רוד כן גוריון אף לרגע: בתוך יומיים מירסמה הממשלה הזמנית של ישראל תקנת חמורות המסילות עונשים ככדים לא רק על טוריסטים פעלים אלא גם על כל חבר באירגון טוריסטי. לח"י וחזית המלחה" הסרזו אירגוני טרור והוצאו אל מתוך לתוק. כעצם ימי המלחמה הקשה ציווה כן גוריון להקצת כוחות צבא גדולים להכנעת הטרור היהודי. כמאמרים איש נעצרו מיד לארץ הרצח והטרשים נרצחים נערכו במקומות שונים בארץ. ראשי לח"י נאסרו והעצמו לרין.

עוד היום היה על הממשלה להוציא את הכהניסטים והדומיהם אל מתוך לתוק, לעצור ולהעמיד לרין מסיתים ידועים, לערוך חיפוש שים מבית לבית בקריית ארבע ובאתן התנחלויות המשמשות מעוזים של כהניסטים, ול"הרדע ביחמתה כי בעקבות הטבח במסרת הכפלה תשקול להקדים ולצרף כוח משטרה פלסטיני המוסר לשמירה על נקודות מערות לפרענות גם מתוך לתועמי עזה וירדן.

אינני ידוע אם מישור סייע לרוצח, אף כי את המסיתים אנתו מכירים מוזן - אלה הם סיתים שלא נרשו ולא ינרשו אל מעבר לגינול ובתייה לא יידרשו ולא ייאטמו. אבל אינני רואה שום הבדל בין הרוצח הזה והמסיתים האלה לבין רוצחים ומסיתים מן המאס והג'יהאדי המוטלמי: אלה האלה עשים כל מה שכוחם כדי שמלחמת ישראל ערב לא תתריים כפשוטה אלא תהפוך למלחמת רת בין היהודים והאיסלם, בין אלוהים לאללה, עד שיטת הרם והצרונה.

מבצע "סרבד הקסמים" מבצע שנועד להעלות "אלמנט עמלני" כהגדרתו של לוי אשכול ששימש בעבר גם כראש ממשלת ישראל. בין הנסעים הדחוסים, היו שני האחים היתומים שעלו בגפם למטוס. רציב צילום תעודת עולה מסי-056738

מסמך א'

שואה ממוסדת בארץ הקודש ילדי תימן, מזרח ובלקן המכורים

תיעוד
סיפור טראגי אחד מתוך אלפי
סיפורים מתועדים
הרב ישועה עוזי
עמותת משכן אהלים/ ראשל"צ

במדינת "ישראל"??

שם משפחה: שוכמכר	שם פרטי: יוס'לה	≠	שם משפחה: תנעמי	שם פרטי: תנעמיה
משפחת אבו סינה מחברון.	משפחת תנעמי			

<ul style="list-style-type: none"> ועדת חקירה ממלכתית בדלתיים פתוחות. תקשורת נחרצת ועקבית עד לחשיפת האמת. 	!?	<ul style="list-style-type: none"> ועדת חקירה ממלכתית בדלתיים פתוחות. תקשורת נחרצת ועקבית עד לחשיפת האמת.
---	----	---

בסוף שנת תשי"ט, זמן קצר אחר הכרזת המדינה, עומדים במדבריות תימן שני ילדים ומבכים מרה את מות אימם, רומיה ז"ל, ממאנים לחינם.

לפני זמן לא רב יצאו למסע, חלקו רגלי, עם יהודים נוספים לעבר מחנה "נאולה" - "חאשד" אשר בעדן שבתימן, בדרכם לארץ הקודש הנכספת. לאחר שיבשו הדמעות אהו יוחיא בן סלימן סעיד למשפחת תנעמי - בן 14 השנים, בידי אחותו הקטנה תנעמיה בת סלימן סעיד. בת ה-7 ואמר: "אחותי תנעמיה, אחותי האהובה. אמא, נוחה עדן נמטרה, רק את ואני נשארנו, אבי יתומים אבינו שבשמים, הוא שומרנו ומצילנו. מבטיח אני לך כי אהיה לך גם אבא וגם אמא, לעולם לא נפרד". שני האחים האהובים אוחזים זה ביד זו חשו בהלמות ליבם וברגשות סוערים וגואים המשיכו עם השוירה לכיוון מחנה "נאולה". בתאריך ה-20.11.49 נחת בארץ מטוס שהגיע זה עתה מתימן במסגרת

מסדה התעופה הגיעו האחים יד ביד למחנה עין שמר ב', במחנה שוכנו האחים באותו אוהל.
אחר מספר חודשים, בתאריך ה-7.3.50 (ימים ספורים לאחר פורים), הגיעה אישה גבוהה בעלת הופעה מרשימה וסמכותית למחנה. יחיא, שבהמשך "עיברתו" את שמו לזכריה, מספר: "האשה הביאה עימה בנדים יפים וחדשים והלבישה את אחותי בהם. אחותי היתה ילדה יפהפיה, כאשר אני מתבונן באורלי בתי (כיום בת 21) אני נזכר בתווי פניה של תנעמיה, אחותי היקרה. למתע, הודיעה לנו האשה כי היא לוקחת את תנעמיה עימה, למחנה מעבר של עליית הנער בנתניה. לא הבנו מה מנסתה, ופרצנו בכבי מר, חשנו כי רוצים לקרוע אותנו אח מאחותנו ואחות מאחיה. לא נרגענו מהבכי, רק כאשר הבטיחה לנו האשה ששאר תבוא ותיקח גם אותי".
למחרת ה-8.3.50, המתין זכריה (יחיא) תנעמי בכליון עיניים לאותה "עברת מהודרת" אך לשוא, התחושה היתה נוראית.
"כל הלילה לא עצמתי עין" מספר זכריה ובתאריך ה-9.3.50 יומיים לאחר שלקחו את תנעמיה חזרה אותה אשה והודיעה לזכריה: "אין לך אחות יותר, תנעמיה מתה".
"קיבלתי הלם" אומר זכריה "איך זה יתכן? אחותי הרי היתה בריאה וחזקה! האם בין יום מתה? האשה לא הסבירה יותר, היא לקחה אותי עימה למחנה המעבר של עליית הנער בנתניה. המעניין בדבר שבתעודת העולה, כתב וחתם הפקיד הרשמי ביום יציאתי עם אותה הגברת, בטוסה הבא: "יצא את בית העולים עין שמר ביום: 9.3.50 יתום ע.ג. מ.מ. (מחנה מעבר - מ.ע.) עם אחותו תנעמיה סלימן סעיד" (עין מסמכים ב' 1 - 2)
אבב, "האשה ההדויה" לא דאגה להביא בנדים חדשים גם לזכריה, היא גם "שכחה" להזכיר לו, כי עליו להיות נוכח ב"קבורת" אחותו וכי עליו "להתאבל" על תנעמיה אחותו היחידה.
עד לתאריך ה-20.7.50 שהה זכריה במחנה המעבר בנתניה, לא היתה מינה בה לא חיפש את אחותו במחנה אך לשוא.

המחלקה לעלית ילדים ונוער

הסוכנות היהודית לארץ ישראל

פחנה עלית הנוער נתניה

מספר תעודת זהות: _____

נתניה, יום _____
ת.ד. 101 - תל. 200

אני ר. ס. קינן
 מיליטרי ממשלתי
 עמל ועוזי יצא אל המנהל ל הילדה בת 16 שנים
 סודע מודע אולם, לקניני אימים במלון
 אבי המנהל חק זוג ערבי, לעבד, מאגר בילדה
 בקומה גלילת בילד סגול, בעמדה ארבע ארבע ואי, וללא
 בלוג יום, פני בילד, ארבע וקול. אל ערבים
 ואלהבאבא מילאטא.
 בולס וגם ז' ערבי אלה וקניני בלוגי בילדיים

ר. ס. קינן
 15/7/57

"טיוח" ב' (גורם רשמי) זיוף למפרע!
ד"ר שרשבסקי: "הילדה מתה ב- 3.2.50 למרות הטיפול בבית"ח".

הבת אורלי כיום בת 21. "כאשר אני מתבונן באורלי בתי, אני נזכר בתווי פניה של תנעמיה אחותי היקרה. תנעמיה אחותי כיום בסביבות גיל ת-50, מקווה אני כי כתבה זו ותמונות אלו יוכלו למצוא דרך לארצות הברית, באמצעות המעילות הברוקה של עמותת "משכן אהלים" ותבוא ברכה על כל מתרגמי כתבה זו, לשמה האנגלית".

מעיון בחומר ומחקירתנו התברר כי יש לנו עסק עם פשע ממוסד ומאורגן והשאלה המנקרת היא, האם אלו בשם "יעקב" ייקראו ובשם "ישראל" יכוננו ועתה ניתן לחומר המתועד את רשות הדיבור.

הסוכנות היהודית לארץ ישראל המחלקה לעלית ילדים ונוער

ירושלים, כ"ד בשבט תש"ו
14.2.56
מ.ד. 101
תל. 200

מחשבה מס' 212/2
מס' 212/2

לכבוד
סר הנעמי זכריה
שכון מזרחי 9 ב'
בני ברק

סר הנעמי הנכבד,

בהשגחה לסכתבך מיום 15.2.56:

במסמכים בארכיון זכרון צדיקן שאחותך הנעמי ספריה ז"ל ילידה 1943, הביעה ארצה ברור האויר (אנטי) כנראה יחד איתך) כחודש דצמבר 1949 וסודרה במחנה נתניה.
היא נפטרה מקדחה המוח במאריך 3.2.50.
תעודת המסירה וסקום קבורתה אפשר לדעת לקבל בספרד מרטה התושבית במחנה.

ככבוד רב,
ד.ר. שרשבסקי
ר"ר סעון זק
הסדרה הרטואי

"טיוח" א' (גורם רשמי):

מכתבו של ד"ר שמעון זק מחשרות הרטואי של הסוכנות היהודית. מצויין בו כי תנעמיה נפטרה ב- 3.2.50. שכחו בסוכנות כי בתעודת העולה נרשם כי ב- 9.3.50 חודש אחרי "מסירתה" עזבה עם אחיה חיתום למחנה מעבר לנתניה. (עיין מסמך ב' 2 לעיל).
דחינו: או שהיתת "תחייית מתים" או התגנם חידוע "לשקר אין רגליים" (מחקו את המיותר).

מס' 20451
14.2.50
אל: מר אומנסקי
מאת: ד"ר ספירו

הנדון: פטירה תנעמיה סלמה
ב-3.2.50. נפטרה בבית"ח המרכזי בעכו. התניחה תל, ממחנה נתניה. היא חלמה ב-2.2.50 בחום ותקוות הכוונה ותוכנסה בר ביום לבית"ח. לפי תודעה רומא המחנה קבעו בבית"ח אה מדיאבנוזה: קדחת המוח. בקשתה בבית"ח דו"ח רטואי.

ד"ר ספירו

"טיוח" ב' (גורם רשמי) זיוף למפרע!!
ד"ר ספירו: ב- 3.2.50 נפטרה בבית"ח המרכזי בעמולה.

"טיוח" ה' מסמך רשמי בחתימת יהודה ברוש מזכיר המועצה
הדתית עיר יזרעאל עפולה מתאריך 11.5.87
"תאריך פטירה: י"ח שבט תשי"ז 5.2.50"
(עד כה - עיינו במסמכים "הרמואים" לעיל - תאריך "הפטירה"
היה 3.2.50)
כאשר תאריך הפטירה משתנה לסיווגין ההמשך ברור.
"בסיוור שערכנו שינוי בחלקת הילדים לא מצאנו מצבה ע"ש
הנ"ל". (השווה למסמך הקודם).

זיופי משרד הפנים

מדינת ישראל

משרד הפנים
 אגף עליה ורישום
 הסת" לרישום האוכלוסין
 ירושלים

הטקסט: כ"ב בסיוון תשל"ב
 (5.6.72)

מספר: 4/161452
 3000

לכבוד
 מר זכריה הנצ"מ
 מדנה ב' 9
 רחוב שנתה אסף
 כפר סבא

הנדון: בירור רשום פטירה סעד הנעמיה ס.ד. 4/161452

לא עלה בידינו למצוא רשום פטירה על שם הנ"ל, בתיק האישי
 שברשותנו אין כל הודעה פטירה.

כמי שנאמר לך במכתב הליכה לעליה ורישום כנחניה מיום
 10.3.1972 עליך לפנות כנדון אל הסת" הארצי של המסורה.

כבוד רב,
 א' (חתימה)

אס/אס

"טיוח" ו' ה"חתום" המבולבל א. נחמיאס במכתב מתאריך 5.6.72
 "לא עלה בידינו למצוא רשום פטירה ע"ש הנ"ל, בתיק האישי
 שברשותנו אין כל הודעה פטירה".

לאחר כ- 4 שנים שכח ה"חתום" המבולבל א. נחמיאס את המסמך
 הנ"ל והוציא תעודת פטירה לבקשתו של זכריה.
 כן, הבנתם, תעודת פטירה מזוייפת! בחתימת ידו. (ראה טיוח ז')
 רשימת הזיופים:

1. מספר הזהות - חסר!
2. על תאריך "הפטירה" ו"תחיית המתים" כבר דברנו מספיק!
3. אין לא סיבת הפטירה ולא חתימת רומא כמקובל.
4. השם אינו נכון!
 השם הפרטי תנעמיה, הפך בתעודת הפטירה המזוייפת לשם
 משפחה. ותנעמיה המכה לשלמה!
 דחינו זיוף ממסד ומאורגן - משע נגד עם!

המחלקה לעליה ורישום הסוכנות היהודית לארץ ישראל

מחנה עליה הנוער
נחניה

נחניה יום, 28.6.50 מס' 1136

לכבוד
 ד"ר טרפל
 רומא, עליה הנוער
 ירושלים בית יהלום.

א.א.א.

בתשובה למכתבך מיום 12.6.50 הנני
 להודיעך כי בשנת 1948 מתה במחנה הילדה
 כנדלה שולמית, נקברה בבית הקברות של כח-תקוה.
 בשנת 1950 מתו: הילדת סעדיה הנעמיה שלמה,
 נקברה בבית הקברות בעפולה.
 הילד יפת זליחה רדה נקבר בבית הקברות
 בפתח-תקוה. (מסמך הרישום מודגשו).
 ענינו אל הקרוב הקרוב בתוגמת האמת.

ב.ב.ל.ה.כ.ב.ו.ד.
 (-) ד"ר טרפל
 מחנה עליה הנוער נחניה.

"טיוח" ד' (גורם רשמי ממוסד)
 מסמך מתאריך 28.6.50 חתום ע"י המזיף ד"ר טרפל ממחנה
 עליית הנוער נחניה. "בשנת 1950 מתו: הילדה סעדיה הנעמיה
 שלמה, נקברה בבית הקברות בעפולה.
 "(השמות המרטיים הודגשו)" מנינו אל חברות הקדישא בהזמנת
 מצבות".

המועצה הדתית עיר יזרעאל עפולה

בית עבודה י"א אייר תשמ"ז (11.5.87)

288600

לכבוד
 תנעמי זכריה
 רח' שנתה אסף 8
 כפר סבא 239 44

א.א.א.א.

הנדון: הילדה שלמה תנעמיה ז"ל.
 הרדניי לאשר בזה כי בספר הנפטרים שלנו רשום: ילדה שלמה
 כנעמיה עליה הנודע נחניה 6 שנים.
 תאריך פטירה: י"ח שבט תשי"ז 5.2.50
 בסיוור שערכנו שינוי בחלקת הילדים לא מצאנו מצבה ע"ש הנ"ל.

כבוד רב,
 יהודה ברוש
 מזכיר המועצה הדתית

יכ/הר

